www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

153

கொலை-கொள்ளை நடத்திய 'மண்டையன் குழு'

யாழ் குடாநாட்டில் புன்னாலைக் கட்டுவன் பகுதியில் இந்தியப் படையினரால் நடத்தப்பட்ட அத்தமிறல்கள் இந்தியப் பிரதமரின் கவனத்துக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது.

ராஜீவ் காந்திக்கு ஒரு மனு ஒன்றும் அனுப்பி வைத்தனர். அந்த மனுவில் புன்னாலைக் கட்டுவன் பகுதியில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை விபரித்திருந்தனர்.

கே.கே.எஸ்.வீதியில் காவல் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த இந்தியப் படைச் சிப்பாய்கள் இருவருக்கு பொழுது போக வில்லை. அருகிலுள்ள சுகுமாரன் என்பவரது வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தனர். சுகுமாரனை அடித்து உதைத்து கட்டி வைத்து விட்டு, அவரது மனைவியை பாலியல் வதைக்கு உள்ளாக்க முயன்றனர்.

மனைவியான சற்குணதேவி அவலக் குரல் எழுப்ப முற்பட்டார். சத்தம் போட்டால் அவரையும், அவர் கணவரையும் கொன்றுவிடப் போவதாக மிரட்டினார்கள்.

பின்னர் சற்குணதேவி பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளானார்.

புன்னாலைக் கட்டுவன் பகுதியில் வீடு வீடாக இந்தியப் படையினர் தேடுதல் நடத்தினார்கள்.

திருமதி செல்வநாயகம் என்பவர் தனியாக வீட்டில் இருந்தார். இந்தியப் படைச் சிப்பாய்கள் சிலர் ஒன்றுசேர்ந்து தமது சதைவெறியைத் தீர்த்துக் கொண்டனர்.

புன்னாலைக் கட்டுவன் கிராமமக்கள் அனைவரையும் அங்குள்ள கோயிலின் முன்பாக ஒன்றுகூடும்படி இந்தியப் படையினர் அறிவித்தனர்.

கோவிலின் முன்பாக கூடியிருந்த மக்களுக்குள் இளம் வயதினர் படையினரால் தாக்கப்பட்டனர்.

புன்னாலைக் கட்டுவனில் இந்தியப் படையினர் நுழைமும்போது, அங்குள்ள கோயில் மணியை அடித்து புலிகளை சிலர் ஊர்ப்படுத்தி விடுகின்றனர் என்று படையினர் அறிந்தனர்.

பொதுமக்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தனர்.

கோயில் முன்பாக கூடி இருந்தவர்களில் சின்னத்தம்பி மனோகரன் என்ற இளைஞரை பிடித்து, கோயில் மணியை அடிக்குமாறு கூறினர்.

அவர் மணி அடித்துக் கொண்டிருந்த போது சிப்பாய் ஒருவர் தனது துப்பாக்கி முனையை அந்த இளைஞரது காதுக்குள் வைத்து சுட்டார். சின்னத்தம்பி மனோகரன் அதே இடத்திலேயே பலியானார்.

சின்னத்தம்பி மனோகரன் புலிகளுடன் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாதவர். தந்தை இல்லாத குடும்பத்தைத் தன் உழைப்பின் மூலம் பராமரித்து வந்தவர் என்று கிராமத்தினர் கூறினார்கள்.

மூத்தம்பி கனகேஸ்வரி என்ற பெண்ணும் வீட்டில் தனியாக இருந்தார். மூன்று சிப்பாய்களால் அவர் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளானார்.

நாகமுத்து சரவணை என்பவரது வீட்டில் புகுந்த சிப்பாய்கள் அவரது பெண் பிள்ளைகளை பலாத்காரம் செய்ய முயற்சித்தனர். அவர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பியதால் சிப்பாய்கள் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டனர்.

இவ்வாறு வெளியே தெரிந்த சம்பவங்கள் தவிர மேலும் பல சம்பவங்கள் புன்னாலைக் கட்டுவனில் நடைபெற்றன. பயம் காரணமாகவும், அவமானம் என்று நினைத்தும் வெளியே சொல்லாமல் இருந்தவர்களும் உள்ளனர்.

பல வீடுகளும் இந்தியப் படையினரால் தீமிட்டு கொளுத்தப்பட்டன. ஆறுமுகம் என்பவரும், அவரது மகனும் இந்தியச் சிப்பாய்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

புன்னாலைக் கட்டுவனில் நடைபெற்ற இந்த அட்டூழியங்கள் பற்றி இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கு அனுப்பப்பட்ட மனுவுக்கு என்னாயிற்று என்பதே தெரியவில்லை.

வல்வையில் தாக்குதல்

வல்வெட்டித்துறையில் 19.01.89 அன்று நடைபெற்ற தாக்குதல் பாரதூரமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியது.

வல்வெட்டித்துறையில் இந்தியப் படைமீது புலிகள் நடத்திய தாக்குதல் ஒன்றுக்கு பழிதீர்க்கும் விதமாக மக்கள் மீதும், மக்களின் சொத்துக்கள் மீதும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது.

காலை 10 மணிக்கு ஆரம்பமான தாக்குதல்கள் பிற்பகல் இரண்டு மணி வரை தொடர்ந்தன. வீடுகளுக்குள் இருந்த பொதுமக்கள் ஆண், பெண், சிறுவர்கள் என்ற பேதம் இல்லாமல் வீதிக்கு இழுத்து வரப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டனர்.

25ற்கு மேற்பட்ட வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பிரபல சோதிடரான சண்முகம் என்பவரது வீடு முற்றாக எரிந்து சாம்பரானது.

ஆறு வயதுச் சிறுவன் ஒருவன் இந்தியப்படை சிப்பாய் ஒருவரால் கத்தியால் குத்தப்பட்டார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களும், பெண்களும் படுகாயமடைந்தனர். மருத்துவமனைகள் நிரம்பி வழிந்தன.

இந்தியப் படையினரின் அத்துமீறல்களைக் கண்டித்து 20.1.89 அன்று வல்வெட்டித்துறையில் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

இந்தியப் படையின் வடமராட்சிப் பொறுப்பதிகாரி காயம்பட்ட மக்களை நேரில் சந்தித்தார். அவர்கள் முன்னிலையில் உரையாற்றினார்.

"இந்தியப் படையினரின் இவ்வாறான செயலை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன்.

இதுபோன்ற வன்செயல்கள் எதிர்காலத்தில் நடைபெறாது என உறுதி தருகிறேன். இந்தத் தாக்குதலில் சம்பந்தப்பட்ட சகல இராணுவத்தினரையும், இராணுவ அதிகாரிகளையும் உடனடியாக இங்கிருந்து இடம் மாற்ற நடவடிக்கை எடுப்பேன்." என்று வடமராட்சிப் பொறுப்பதிகாரி கூறினார்.

கனகராயன் குளத்தில்

வன்னியில் கனகராயன்குளப் பகுதியில் ரோந்து சென்ற இந்தியப் படையினர்மீது கண்ணிவெடித் தாக்குதல் ஒன்று நடைபெற்றது.

இத் தாக்குதலில் இந்தியப் படையினர் தரப்பில் ஒன்பதுபேர் பலியானார்கள். இதனால் வவுனியா, யாழ் வீதியில் போக்குவரத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டன.

நெடுங்கேணிப் பகுதியிலும் புலிகளின் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. இத் தாக்குதல்களை அடுத்து சந்தேகத்தின் பேரில் ஒன்பது பேரை இந்தியப் படையினர் கைது செய்தனர்.

பின்னர் எட்டுப்பேர் விடுதலையானினர். கைது செய்யப்பட்டவர்களில் ஒருவரான பாடசாலை மாணவன் தேவரூபன் (வயது 19) என்பவர் இந்தியப் படையினரால் கொல்லப்பட்டுவிட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

விடுதலையானவர்கள் மூலம் தகவல் அறிந்த தேவரூபனின் உறவினர்கள் சடலத்தைப் பெற முயன்றனர். சடலத்தை கையளிக்க இந்தியப் படையினர் மறுத்தனர்.

மண்டையன் குழு

தமக்கு எதிரானவர்களை தீர்த்துக்கட்ட 1988-89ல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். ஒரு இரகசிய குழுவை உருவாக்கியது.

தலைமைப்பீடத்துக்கு நம்பகமான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அந்தக் குழு 'மண்டையன் குழு' என்று அழைக்கப்பட்டது.

தங்கள் இயக்கத்தினருக்கு எதிரானவர்களை தீர்த்துக்கட்டுவது மட்டுமல்லாமல், இரவில் கொள்ளை நடவடிக்கைகளிலும் 'மண்டையன் குழு' ஈடுபட்டது.

'மண்டையில் போடுதல்', 'தட்டுதல்', 'டம்ப் பண்ணுதல்', 'பொட்டு வைத்தல்' என்று பலவிதமான புதிய சொற்பதங்கள் இயக்கங்கள் மத்தியில் உலாவின. அத்தனை பதங்களும் ஒருவரைக் கொலை செய்வதையே குறிக்கின்றன.

'மண்டையில் போடுதல்' என்ற சொற்பதத்தை தழுவி 'மண்டையன் குழு' என்று அழைக்கப்பட்டதுதான் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உருவாக்கிய இரகசியக் கொலைக்குழு.

நல்லூர் கந்தசாமி கோவில் முன்பாக மண்டையன் குழுவால் புலிகள் இயக்க ஆதரவாளர்கள் சிலர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டனர்.

இக் கோரக்கொலைகளுக்கு பின்னர் 'மண்டையன் குழு' என்ற பெயர் பரவலாக அடிபட்டது.

மண்டையன் குழுவினர் கொள்ளைக்கு நேரட்டமிடுவதுகூட வீத்தியாசமாக இருக்கும். காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ பெயின்ட் ரின்னுடன் திரிவார்கள். வீட்டுச் சுவர்களில் 'தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் வாழ்க' என்று எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்படி எழுதும்போதே கொள்ளையடிக்கத் தோதான வீடாகப் பார்த்து வைத்து விடுவார்கள். இரவு ஊரடங்கிய பின்னர் குறிப்பிட்ட வீடுகளுக்குள் ஆயுதபாணிகளாகப் புகுந்து கொள்ளையடிப்பார்கள்.

புலிகள்மீதோ அல்லது ரெலோ போன்ற ஏனைய இயக்கங்கள்மீதோ பழி விழுந்து விடும்.

'மண்டையன் குழு'வைச் சேர்ந்த சிலர் இந்தியப் படையினரால் கையும் களவுமாகப் பிடிபட்டனர். இந்தியப் படை முகாமிலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

பின்னர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்க தலைமைப்பீடத்தின் தலையீட்டால் விடுவிக்கப்பட்டுவிடுவர்.

வாய் வீச்சுக்கள்

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கம் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் பின்னடைந்தாலும்கூட, வாய்வீச்சுக்களில் எப்போதும் முன்னணியில் நின்ற அமைப்பாகும்.

சகல இயக்கங்களும் புரிந்துணர்வுடன் செயற்பட்ட காலத்தில், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்க உறுப்பினர்களுடன் விவாதிப்பதற்கு ஏனைய இக்க உறுப்பினர்கள் பின் நிற்பார்கள்.

'கதை பேசுவதில் மட்டுமல்ல, தங்கள் இயலாமைக்கும் தத்துவக் காரணங்கள் கூறிப் புசி மெழுகிவிடுவார்கள்.' என்று ஏனைய இயக்கங்கள் மத்தியில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.பற்றி ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்தது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை முதல் வராக இருந்த வரதராஜப் பெருமாள் பேச்சு மன்னன். மாகாண சபை முதல்வர் என்ற ரீதியில் மாலை மரியாதையுடன், மேள தாளங்களுடன் வரதராஜப் பெருமாளுக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்படும்.

மலையகப் பகுதியான அட்டனில் ஒரு கூட்டத்தில் உரையாற்ற வரதராஜப் பெருமாள அழைத்திருந்தனர்.

வடக்கு-கிழக்கில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அட்சி இந்தியப் படையை நம்பியிருந்தது. இந்தியப்படை வெளியேறினால் மாகாண சபையே காணாமல் போய்விடும் என்ற நிலைதான் நிலவியது.

ஆனால் அட்டனில் உரையாற்றிய வரதராஜப் பெருமாள் என்ன சொன்னார் என்று பாருங்கள்: "நாம் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் என்று பிரித்து மக்களைக் கூறுபோடமாட்டோம். அவ்வாறு பிரித்துப் பார்ப்போரையும் அனுமதிக்க மாட்டோம்.

மலையக மக்களின் பாதுகாப்புக்கு எதிர் காலத்தில் அச்சுறுத்தல் ஏற்படுமானால், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்க எம்மால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தொண்டர் படை முன் வரும்" என்றார் பெருமாள்.

இப்போது வரதராஜப் பெருமாளுக்கு உரிய பாதுகாப்பையே அவரது இயக்கத்தினரால் உறுதிப்படுத்த இயலவில்லை.

தேசியக் கவுன்சில்

1989இன் ஆரம்பத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தினர் தேசிய கவுன்சில் ஒன்றை அமைக்கப் போவதாக அறிவித்தனர்.

இது தொடர்பாக அக் கட்சியின் அன்றைய செயலாளர் நாயகம் க. பத்மநாபாவால் ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

1985ல் திம்புப் பேச்சுவார்த்தை நடந்த காலகட்டத்தில் ரெலோ, எல்.ரி.ரி.ஈ., ஈரோஸ், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கங்களுக் கிடையே தேசியக் கவுன்சில் அமைக்க இணக்கம் காணப்பட்டது.

அதன் அடிப்படையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் உள்ள விடுதலை இயக்கங்களும், கட்சிகளும், பொது ஸ்தாபனங்களும் தமக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை மறந்து ஒன்றுபட வேண்டும்.

'தங்கள் இயக்கத்தினரை பரவலாக சுட்டுத்தள்ளிக் கொண்டிருக்கும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தின் ஒற்றுமைப் பேச்சுக்கள் கபடத்தனமானவை' என்று ஈரோஸ் இயக்கத்தினர் கூறினர்.

'வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையைப் பலப்படுத்தி, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கம் தான் தலைமைச் சக்தி என்று முதன்மைப் படுத்தும் முயற்சி இது.' என்று புளொட் கூறியது.

முயற்சி கைகூட முன்னரே தேசியக் கவுன்சில் வாழ்க என்று வீதி வீதியாக எழுதத் தொடங்கிவிட்டனர்.

கலைஞர் முயற்சி

தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதியைப் புலிகள் இயக்கப் பிரதிநிதிகள் சந்தித்து வடக்கு-கிழக்கு நிலவரங்கள் தொடர்பாக விளக்கினார்கள்.

உத்தியோகபூர்வமற்ற இந்தச் சந்திப்புக்களில் புலிகள் இயக்க அரசியல் பிரிவுச் செயலாளர் பேபி சுப்பிரமணியமும் கலந்து கொண்டார்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையைக் கலைத்துவிட்டு விடுதலைப் புலிகளிடம் ஆட்சியை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை கலைஞர் கருணாநிதியை ஏற்கச் செய்துவிட்டனர்.

ஏனைய இயக்கங்களால் புலிகளைத் தாக்குப் பிடித்து நிற்க முடியாது. எனவே அதிகாரத்தை புலிகளிடம் கொடுத்துவிடலாம் என்பதே நியாயம் என்ற அபிப்பிராயத்துக்கு கலைஞர் சென்றார். அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது.

இந்திய மத்திய அரசில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டே தீரும். நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ராஜீவ் அரசு தோல்விகாணும் என்பது முன்கூட்டியே தெரிந்துவிட்டது.

தேசிய முன்னணியில் தி.மு.க.வும் ஒரு அங்கம். தேசிய முன்னணி பதவிக்கு வந்து, வி.பி.சிங் பிரதமரானால் இந்தியப் படை வாபஸ் பெறப்படுவது உறுதியிலும் உறுதி என்பது கலைஞருக்குத் தெரியும்.

அப்படி வாபசானால் மாகாணசபை ஆட்சியும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். போன்ற இயக்கங்களும் இந்தியப்படைக்கு முன்னரே இந்தியாவுக்கு தப்பி ஓடிவந்துவிடுவார்கள் என்று கலைஞருக்குப் புலிகள் விளக்கி இருந்தனர்.

இந்தியப் படையையே எதிர்த்து போரிடும் புலிகளுக்கு ஏனைய இயக்கங்கள் எம்மாத்திரம்? என்று நினைத்தாரோ என்னவோ புலிகளுக்கு முழுச் சாப்பான போக்கைக் கைக்கொண்டார் கலைஞர் கருணாநிதி.

இக் கூட்டத்தில் வவுனியாவில் இந்தியப் படையின் சிறையில் இருந்த தமது போராளிகளை மீட்க அதிரடி நடவடிக்கை ஒன்றுக்கு திட்டமிட்டனர் புலிகள்.

கச்சிதமாக நடத்தப்பட்ட அந்த சிறையுடைப்புப் பற்றிய விபரங்களை அடுத்த வாரம் தருகிறேன்.

(தொடர்ந்து வரும்)

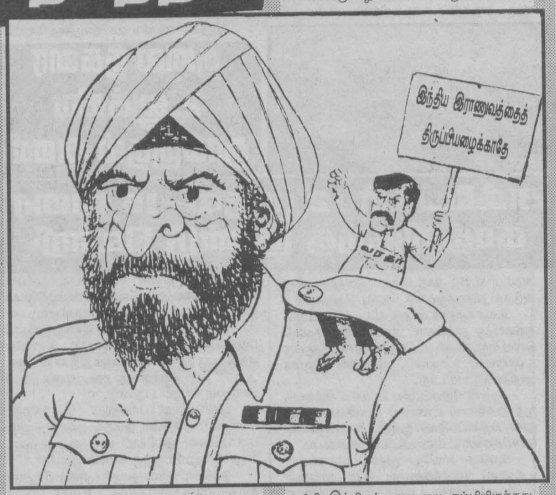

"வாலிபர்கள் போராடுவார்கள்" 1976 இல் தந்தை செல்வா

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவரும், முதறிஞருமான தந்தை செல்வநாயகம் கடைசிக் காலத்தில் வெளிவிட்ட கருத்துக்களை கூட்டணியினர் மறைத்தாலும் உண்மைகள் உறங்காது அல்லவா. இதோ ஒரு செய்தி.

"தமிழினத்தின் விடுதலை என் சீவிய காலத்துக்குள் கைகூடிவிடும் என்ற எதிர்பார்க்கிறேன். தற்செயலாக எனது காலத்துக்குள் கைகூடாது போனால் வாலிபர்களாகிய நீங்கள் தொடர்ந்து போராடுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்த உணர்வுடன் நான் கண்முடுவேன்."

இவ்வாறு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் கொழும்பு சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மாணவரின் முத்தமிழ் விழாவில் சொற்பொழிவாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் அவர் கூறியதாவது: "நான் கண் மூடுவதற்கு முன் தமிழ் மக்களின் விடுதலை கைகூடவேண்டுமென விரும்புகிறேன். உங்கள் உணர்ச்சி தமிழ் மக்களின் எதிர்காலத்தையிட்டு நம்பிக்கை தருவதாக இருக்கிறது."

நன்றி- உதயசூரியன்
10.09.1976
-கூட்டணியின் வெளியீடு.

வன்னிக் களக் காட்சிகள்

முதல் படத்தில் கிரனேட் லோஞ்சர் சகிதம் தமது காவலரணில் காத்து நிற்கின்றனர் புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள். இரண்டாவது படத்தில் இருப்பது வன்னிச் சமரில் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டு சேதமாக்கப்பட்ட யுத்த டாங்கிகள்.

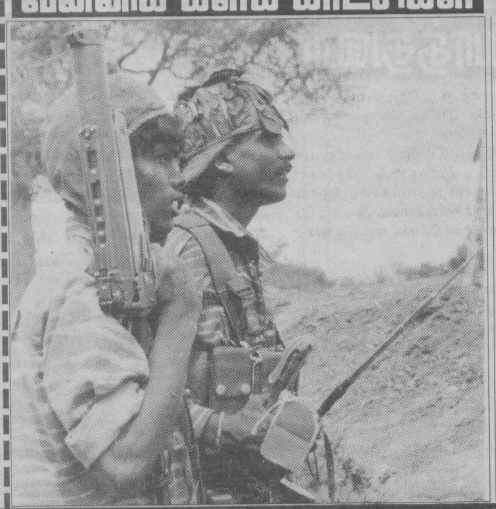

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்